

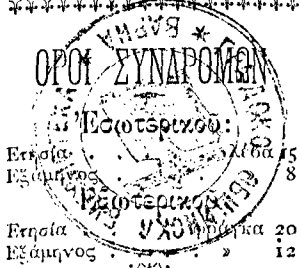
ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Διὰ διαρκείας ἀγγελίας γίνονται
ἰδιαιτέραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσοῦ»
ἀποστέλλόμενα χειρόγραφα
δηλοῦνται τὸν τόπον τῆς προ-
λεούσεως καὶ δυνά εὐνογράφα
δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ
τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται
ὅτ' ὄψει.

Αἱ συνδρομαὶ πέμπονται εἰς
διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιστάσεις καὶ
γραμματεῖα τῆς βουλῆς, γραμμῆς
δὲ ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ»
ἐν τῷ ἄ. τμήματι 'Αριθ. 535.

Αἱ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσοῦ».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΟΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΟΝ

ΤΟ ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἄπας ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος ἐξα-
κολουθεῖ μετ' ἀσυνήθους ἐπιμονῆς
διαδίδων παντοίας φήμας περὶ τῆς
δῆθεν διαστάσεως τῆς Α. Β. Γ.
τοῦ Ηγεμόνος πρὸς τὸν πρῶτον σύμ-
βουλον τοῦ βουλγαρικοῦ ἔθνους καὶ
πρωθυπουργὸν κ. Σταμπολῶφ. Ἐν
τοῖς προηγουμένοις ἡμῶν ἐπὶ τοῦ
ζητήματος ἄρθροις ἐγράψαμεν τὴν
ἡμετέραν ἐπὶ τῶν εἰρημένων δια-
θρονημάτων κρίσιν καὶ ἀνεπτύξαμεν
τὸ ἀδόκιμον τῶν διαδόσεων ἀφ' ἐ-
νὸς καὶ τὴν σπανίαν δημοτικότητα τῆς
ἀπολαύει ὁ κ. Σταμπολῶφ ἐν τῇ
Χώρα ἀφ' ἐτέρου.

Ἄρκει ἡ πλήρης συμφορὰ καὶ
γαλήνης ἐπταετῆς συνεργασία τοῦ
Ἡγεμόνος μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ
τοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ τοῦ ἔθνους κ.
Σταμπολῶφ, ἵνα ἀποδείξῃ τὰ ἀνυ-
πόστατον τῶν φερομένων ἀνὰ τὰ
στόματα φημῶν, οἱ δὲ κατὰ τὸ ἐ-
πταετὲς τοῦτο διάστημα ἐκ τῆς τοι-
αύτης ἀμφοτέρων συνεργασίας ἐπα-
νεχθέντες, θρίαμβοι, νὰ κυρώσωσι
τὴν ἐπ' οὐδεμιᾶς βάσεως στηριζο-
μένην περὶ διαστάσεως εἰδήσιν ἀφ'
ἐτέρου.

Ἀς ἐξετάσωσιν οἱ ἀρεσκόμενοι
εἰς τὰς τοιαύτας διαδόσεις τὴν ἱ-
στορίαν τοῦ παρελθόντος τοῦ κ. Σταμ-
πολῶφ, ἡ μᾶλλον εἰπεῖν ὡς φαντα-
σθῶσι νοερῶς ὅποια ἦν ἡ Βουλγα-
ρία πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν ἡνίων
τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τῶν σιθβαρῶν
χειρῶν τοῦ κ. Σταμπολῶφ, ὡς
συγκρίνωσι τὴν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς
κυβερνήσεώς του πανταχοῦ τῆς
Χώρας διατρανωμένην ἡσυχίαν καὶ
τάξιν, ὡς παραβάλλωσι τὴν θέσιν
τοῦ πρὸς τὴν θέσιν πολιτικῶν τοῦ
εἰδους τοῦ ἄλλων κρατῶν, καὶ ὡς
μὴ ἀνομολογήσωσιν ἂν θέλωσιν, ὅτι
ἡ ἀκεραιότης τῆς Βουλγαρίας καὶ
ἡ διάσωσις αὐτῆς ἐκ τοσούτων ἁλ-
λεπαλλήλων ὑπουργικῶν ἀλλαγῶν
καὶ φλογερῶν ἀγώνων ὑφείλεται εἰς
τὸν μετὰ ἐξιδιασμένης φιλοπατρίας
καὶ αὐταπαρνήσεως ἐργαζόμενον
βουλγαρον πρωθυπουργόν, τὰς πρὸς
τὴν Βουλγαρίαν φιλοπατρίδας ὑπη-
ρεσίας τοῦ ὁποίου τοσάκις ἀνωμο-
λόγησεν ἐνώπιον ξένων ἀνταποκρι-

τῶν καὶ λοιπῶν ἐπιστῆμων προσώ-
πων καὶ αὐτὸς ὁ Ἡγεμὼν Φερδινάνδος.

Αἱ παροδοὶ πολιτικαὶ περιστά-
σεις ὡς διατρέχει ἡ Βουλγαρία κα-
θὼς ὁλόκληρος ἡ προγενεστέρα αὐ-
τῆς ἱστορία διδάσκει, ἀπαιτοῦσιν ἀ-
μοιβαίαν συνεργασίαν τοῦ Ηγεμόνος
μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ του, ἄλλως
ἢ μετὰ ἀλλήλων διάστασις, θὰ
ἐπὶ πᾶσι δεινὰς συνεπείας ὡς μό-
νον οἱ ἐθελουφλοῦντες, ἢ οἱ δει-
νὴν πάσχοντες ἄγνοιαν τῆς ἀλλη-
λουχίας καὶ τοῦ εἰρμῶ τῶν πολι-
τειακῶν πραγμάτων δύναται νὰ
διαμφισβητήσωσιν.

Σκ.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Η κατὰστασις θαίνει ὁσημέραι
ἐπὶ τὰ χεῖρα. Τὸ κακὸν προοδεύ-
ει καταπληκτικῶς καὶ ἀγνοοῦμεν
μὰ τὴν ἀλήθειαν ποῦ θὰ καταλή-
ξῃ. Η πείνα ἤρchiσε νὰ προβάλῃ
τὴν εἰδεχθῇ καὶ κατεσκευασμένην
μορφήν τῆς. Πολλοὶ οἰκογένειαι
ὄχι μόνον δὴν δαπανᾶσι περισ-
σότερα τῶν δεόντων — κατὰ τὴν
σοφὴν διάγνωσιν τοῦ πρώην ἐκ
Μεσολογγείου πρωθυπουργοῦ —
ἀλλ' ὑφίστανται μεγάλας στερή-
σεις, ἀναγκασθεῖσαι καὶ αὐτὸ τὸ
ἀπολύτως ἀναγκαῖον πρὸς συντή-
ρησιν τῶν ποσὸν τοῦ ἄρτου νὰ ἐ-
λαττώσωσιν. Ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον
τῆς ἀνυχτοῦς ταύτης Χώρας μία
μόνον φωνὴ ἐκούεται φωνὴ ἀπελ-
πισίας καὶ ἀναγκάσεως. Η σταρὶς
τὸ μόνον προῖον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου
πάντες ἠλπίζον ὅτι θὰ ἐπὶ ῥοχέτο
μικρὰ τις οἰκονομικὴ ἀνακούρισις
εἰς τὴν κοινωνίαν κατὰ τὴν ἐπο-
χὴν ταύτην, ἡ πληρόνεται εἰς ἐ-
ξευτελισμένης τιμᾶς, ἡ εἶναι παν-
τελὲς ἀζήτητος. Οἱ δυστυχεῖς γε-
ωργοὶ βλέπουσι τὸ προῖον, εἰς τὸ
ὁποῖον εἶχον ἐναποτεθειμένας πᾶ-
σας τὰς ἐλπίδας τῶν, μένον ὡσεὶ
τι ἀχρηστον ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν καὶ
ἐν τούτοις οἱ πιστωταὶ μάταιοι
παρ αὐτῶν τὰ ὀρεῖλάμενα καὶ δι-
έκοιψαν πᾶσαν ἐν πίστει δοσολη-
ψίαν. Οὕτως αἱ ἐργασίαι ἐπαυσαν
τὸ ἐμπόριον ἐνεκρῶθη, τὸ συνάλ-
λαγμα ἀνατικαται, πάντα τὰ εἶδη
ὑπερετιμήθησαν, καὶ αὐτὰ ἐπὶ τὰ
τῆς πρώτης ἀνάγκης καθιστάμε-

να ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀπρό-
σιτα εἰς τὰ πενιχρὰ βαλάντια. . .
πανταχοῦ δὲ ἀδλιότης ἐπικρατεῖ
καὶ πενία;

Ὁ λαὸς πλήρης τρόμου καὶ ἀ-
πελπισίας ἀνεγίξει εἰς τὸ μέλλον
βλέπων ὅτι οὐδὲν μέτρον λαμβά-
νεται, οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀρμοδίων
συγκινεῖται ἐκ τοιαύτης καταστά-
σεως οὐδεὶς μεριμνᾷ πρὸς ἀπο-
σώρησιν τοῦ ἐπικειμένου κακοῦ!
Η κυβερνήσις ἀναπαύεται ἐν μα-
καριότητι ἐπὶ τῆς ἐκ σκρίπ κατα-
σκευασθείσης κλίνης τῆς, ἀποδαν-
μάζουσα τὸ οἰκονομικὸν κατόρ-
θωμά της καὶ ἀσχολουμένη εἰς τὸ
ἐθνοσωτήριον ἔργον τοῦ καταρτι-
σμοῦ τῆς βουλευτικῆς πλειονοψη-
φίας, μηδὲν προσέχουσα εἰς τὸ
ὅλον ἐξογκούμενον κύμα τῆς
λαϊκῆς ἀγανακτήσεως. Ο βασιλεὺς
ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὴν σωτηρίαν τῆς
Χώρας περιμένουσιν οἱ αὐλο-
κόλακες διαμένει μακρὰν διασκε-
δάζων ἐν μέσῳ τῶν συγγενῶν
τοῦ, πειθόμενος εἰς τὰς καθησυ-
χαστικὰς ἀναγγελίας τῶν ὑπουρ-
γῶν του καὶ λαμβάνων ὑπ' ὄψιν
ὅτι τὰ ψεύδη τῶν ὑπουργῶν καὶ
τῶν αὐλοκόλακων ἀπέβησαν πολ-
λάκις καταστρεπτικά, ὄχι μόνον
εἰς τοὺς λαοὺς ἀλλὰ καὶ εἰς αὐ-
τοὺς τοὺς ἡγεμόνας.

Οἱ δὲ ποικιλόχροοι καὶ ποι-
κιλάνυμοι πολιτευόμενοι — οἱ
ὅποιοι διὰ τῶν σφαλμάτων τῶν
τῶν μαριῶν, τῆς φιλαρχίας τῶν
καὶ—διατὶ νὰ τὸ ἀποκρύψωμεν
—τῶν ἐγκλημάτων τῶν ἐδημιούρ-
γησαν τὴν τοιαύτην κατάστασιν
παρασκευάσαντες τὴν χρεωκοπίαν
καὶ παραλύσαντες πάντας τοὺς
συνέχοντες τὴν κοινωνίαν δεσ-
μοὺς, — ἀντὶ νὰ μετανοήσωσιν ἐ-
τοντες κόριν καὶ σπονδὸν ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν τῶν νὰ κλαύσωσι πι-
κρῶς διὰ τὰς ἀμαρτίας τῶν καὶ
πρὸς καιρὸν τοῦλάχιστον τῇ φι-
λαρχίᾳ ἀποτασσόμενοι νὰ διευκο-
λύνωσι τὸ ἔργον τοῦ οἰουδήποτε
ἐκείνου ὁ ὁποῖος — ἀφοῦ ἐκεῖνοι
ἀπεδείχθησαν πρὸς τρῦτο ὅλως ἀ-
νίκανοι — θὰ ἀνελάμβανεν ἵνα
ἐργασθῇ εἰλικρινῶς καὶ δραστη-
ρίως πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ὅλως
ἐκμηδενισθείσης ἐθνικῆς πίστεως
ἀνευ τῆς ὁποίας μεθ' ὅλως τὰς
διαβεβαιώσεις τοῦ κ. Τρικούπη —
εἶναι ἀδύνατον νὰ ζῇ ἡ ἡτὸ
ἔθνος. καὶ πρὸς ἀνέγερσιν τῶν
οἰκονομικῶν ἐρεπιῶν, τὰ ὅποια
αὐτοὶ, διαχειρισθέντες τὴν ἐξουσί-
αν, κατέλειπον ὀπισθὲν τῶν, —
ἐξαικολουθοῦσι πρωθυπουργίας ὀ-
νειρευόμενοι καὶ μαρολογοῦσι προ-
σπαδοῦντες νὰ πείσωσι τὸν λαόν

ὅτι τέρατα καὶ σημεῖα θὰ πράξω-
σιν, ἂν ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ἀρ-
χήν, λησμονοῦντες ὅτι ἡ κυβερνή-
τις ἡ κυβερνητικὴ ἱστορία τῶν εἰ-
σαι λίαν πρόσφατος καὶ τὰ κατορ-
θώματά τῶν πρόκεινται καταρνανέ-
δατα τῆς ἱκανότητός τῶν ἀπο-
νεῖξεις.

Μακάριοι ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι
αἰσθανόμενοι αὐτοὶ πλήρη τὸν στό-
μαχόν των. νομίζουσιν ὅτι πάντες
πρέπει νὰ ἦναι εὐχαριστημένοι καὶ
ἀγνοοῦσι ποίαν φοβεράν θύελλαν
ἐγκλείουσιν αἱ τρεῖς αὐταὶ λέξεις:
ὁ λαὸς πενίᾳ, — θύελλαν
ἡ ὅποια ἔστωσαν περὶ τούτου βέ-
βαιον, δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ἐκτραγῇ
κατὰ τῆς κεφαλῆς τῶν αὐτουργῶν
τῆς ἀδλιότης ταύτης καταστάσεως ἂν
σύντονα δὲν ληφθῶσι μέτρα, ὑπὸ
τῶν δυναμένων νὰ λάβωσι αὐτὰ
πρὸς ἀποσώρησιν τῆς ἐπικειμένης
καταστροφῆς.

Τὴν κραυγὴν τοῦ κινδύνου ρηγ-
νύοντες ἀποτεινόμεθα, ὄχι πρὸς
τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος πολιτικοὺς
οἷον δὴ ποτε ὄνομα καὶ ἂν φέρω-
σι διότι — δὲν πρέπει νὰ τὸ ἀπο-
κρύψωμεν — οὐδὲν ἀπ αὐτῶν ἐλ-
πίζομεν. Αἱ καρδίαι των εἶναι πε-
πορωμεναι καὶ τὰ ὠτά των ἐμπρα-
γμένα, ὥστε οὐδὲν αἰσθάνονται
οὐδὲν ἐννοοῦσιν ἐκ τῆς ἀδλιότη-
τος τοῦ λαοῦ, Εἰς αὐτοὺς ἀρκεῖ ἡ
ἐξουσία, τὰ ἀξιώματα . . . περὶ
τῶν λοιπῶν οὐδεμία φροντίς!

Ἀποτεινόμεθα πρὸς ἐκείνους οἱ
ὅποιοι ὡς ἐκ τῆς ἀνεξαρτήτου κοι-
νωνικῆς αὐτῶν θέσεως δύναται νὰ
ἦναι ἀπηλλαγμένοι τῆς κομματικῆς
ὀπισθοβουλίας καὶ νὰ σκεφθῶσιν
ὀρθότερον περὶ τῶν μέτρων, δι' ὧν
δύναται νὰ ἀποσοθῇ σήμερον
τὸ κακόν, Ἀποτεινόμεθα πρὸς ἐ-
κείνους, τῶν ὁποίων, ὡς ἐκ τῆς θέ-
σεώς των, ἡ γνώμη δύναται νὰ
βαρύνῃ ἐπὶ τῆς πλάστιγγος . . .
καὶ ἐξορκίζομεν αὐτοὺς, ἵνα παύ-
σωσι περιμένοντες ἐκ τῶν ὀλετηρί-
ων τοῦ τόπου τὴν σωτηρίαν του.
Ἀς σκεφθῶσι καλῶς ὅτι πρὸς τοῦτο
ἔχουσιν, ὄχι μόνον καθήκον, ἀλλὰ
καὶ συμφέρον, διότι, ἂν ἡ πείνα
ᾤθῃσιν τὸν λαόν εἰς τὰ ἐσχάτα, ἡ
ἐγερσις αὐτοῦ δὲν θὰ ἔχη μόνον
πολιτικὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ κοινω-
νικόν. Τοῦτο δὲ πρέπει διὰ πάσης
θυσίας νὰ πρόληθῇ. Η περίστασις
εἶναι κρισιμωτάτη. Απαίσιον ψιθι-
ρισμοὶ ἤρξαντο ἀκούομενοι ἤδη, . .
καὶ ὁ κίνδυνος εἶναι ἐπὶ θύραις!

«Εγερσις»

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Περιεργωτάτη ἐπιστολή

Εν τῇ χωρίῳ Δραπανῇ τῆς ἐπαρχίας Κισσάμου τῆς Κρήτης ἔζη πρό τινων ἐτῶν ἐγκατεστημένος ἀπὸ ὁδοηκονταετίας ἐκεῖσε, Κυθηαίος τις ἱατρός, ὀνόματι Γεώργιος ἢ Τζώρτζης Δαρμάρος ἀπόφοιτος τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Μομπελιέ τῆς Γαλλίας. Οὗτος ἀποθανὼν κατέλιπε πρὸς τοὺς ἄλλους, βιβλιοθήκην περιέχουσαν πλὴν πολλῶν ἄλλων συγγραμμάτων, καὶ τινα ἐπιστολὴν πραγματευομένην περὶ τοῦ θίου τοῦ Ἰησοῦ, τῶν χαρακτήρων αὐτοῦ καὶ τῆς θαυματουργοῦ αὐτοῦ δυνάμεως. Ἡ ἐπιστολή αὕτη οὐσα μετάφρασις ἐκ τοῦ Λατινικοῦ, εἶνε γεγραμμένη ὑπὸ τινος Ποπλίου ἀξιωματικοῦ, ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς εἰς τὸν κόσμον ὑπάρξεως τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπευθύνεται πρὸς τὴν Γερουσίαν τῆς Ρώμης. Πρὸ ὅμως ἀνευρέθη τὸ πρωτότυπον ταύτης πότε μεταφράσθη, ὑπὸ τίνων, τίνα ἐξουσίαν εἶχεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ὁ γράφων ἀξιωματικὸς, καὶ λοιπὰ ὅλα ταῦτα παραμένονσι ἄγνωστα. Τὸ μόνον ὁπερ πιθανολογεῖται εἶνε ὅτι ἐνδεχόμενον τὸ πρωτότυπον αὐτῆς ν' ἀνευρέθη ἐν τινι τῶν βιβλιοθηκῶν τῆς Εὐρώπης, ὅς εἶχε περιηγηθῇ ὁ ἱατρός καὶ πιθανῶς ἐν τῇ τοῦ Μομπελιέ καὶ ὅτι οὗτος ἢ ἄλλος τις κάτοχος τῆς Λατινικῆς γλώσσης θὰ μετέφρασε αὐτὴν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν. Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, χάριν τῆς σπουδαιότητος ἣν ἐνέχει, ὡς ἐκ τοῦ θέματος ὅπερ πραγματεύεται καὶ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν τὸ πρωτότυπον αὐτῆς εἶναι γεγραμμένον δημοσιεύομεν ἵνα λάβωσι γινώσκοντες ἡμέτεροι ἀναγνώσται:

Ἰδοὺ δὲ πῶς ἔχει ἡ ἐπιστολή;

“Εφάνη κατὰ τοὺς ἡμετέρους χρόνους, ἀνθρωπὸς τις μεγάλῃς ἀρετῆς (ὅστις ζῇ κατὰ τὸ παρὸν) καλούμενος Ἰησοὺς Χριστὸς. Ο λαὸς τὸν ὀνομάζει προφήτην τῆς ἀληθείας· οἱ δὲ Απόστολοι αὐτοῦ, υἱὸν Θεοῦ λέγουσιν. Ανασταίνει νεκροὺς, ἰατρῶει ἀρρώστους, εἶνε μέτριος κατὰ τὸ μέγεθος, καὶ κατὰ πολλὰ ὥραίος τῇ ὄψει, καὶ γλυκύως λίαν, καὶ τὸσον εἶναι μεγαλοπρεπῆς εἰς τὸ εἶδος, ὅπου οἱ βλέποντες αὐτὸν, ἀναγκάζονται νὰ τὸν ἀγαπῶσι, φοβοῦνται ἐν ταύτῃ. ἔχει τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς, πα-

ρμοσίας μὲ τὸν χρωματισμὸν τοῦ παπύρου λεπτοκαρίου· αἰτνες ἀναβαίνουσιν ἕως εἰς τὰ ὦτα, ἀπὸ δὲ τὰ ὦτα ἕως εἰς τοὺς ὤμους ἔχουσιν τὸ χρῶμα τῆς ἐρυθρᾶς γῆς, ἀλλὰ λαμπρότερον, ἔχει ὡς εἰς τὸ μέσον τοῦ μετώπου τὰς τρίχας, κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Ναζωραίων. Τὸ μέτωπον εἶχε μέγαν, ἀλλὰ κατὰ πολλὰ ὕψων. Τὸ πρόσωπόν του εἶναι χωρὶς ρυτίδα, ἡ στίγμα συντροφισμένον ἀπὸ καπνίου χρῶμα μέτριον. Τὴν ρίνα καὶ τὸ στόμα ἔχει χωρὶς φέγους τινός. Τὸν πῶγονα πυκνόν, καὶ κατὰ τὸ χρῶμα τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς. Οὐχὶ μακρὸν ἀλλὰ ἐσχισμένον κατὰ τὸ μέσον. Τὸ βλέμμα σοβαρὸν καὶ χαριέστατον. Οἱ ὀφθαλμοί, χαριτωμένοι, καθαροὶ καὶ γλυκύτατοι, καὶ ὅταν ἐλέγχει, καταπλήττει ὅταν διδάσκει ἀρέσκει καὶ ἀγαπᾶται ἀπὸ ὅλους εἶνε χαρούμενος μὲ σοβαρὸν δὲν τὸν εἶδε ποτὲ κανεὶς νὰ γελάσῃ τὸν εἶδον ὅμως καὶ ἔκλαυσεν. ἔχει τοὺς βραχίονας καὶ τὰς χεῖρας κατὰ πολλὰ ὥραίους. Κατὰ τὰς συναναστροφάς, ἱκανοποιεῖ πολλὰ ἀλλὰ σπανίως βλέπεται, καὶ ὅταν συναναστρέφεται εἶναι σωφρονέστατος. Εἰς τὴν ὄψιν καὶ τὸ φαινόμενον εἶνε ὁ εὐμορφότερος ἀνθρώπος, ὅπου νὰ ἐφάνη εἰς τὴν γῆν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΑΠΡΑΞΙΑΙ ΠΛΗΡΗΣ, ἀπελπιστική ἐν τῇ χρηματηστηρίῳ ἐπικρατεῖ ἐμβάλλουσα εἰς ζωηράν ἀνησυχίαν, Αἱ μετοχαὶ τῆς Εθνικῆς, τῆς Θεσσαλίας καὶ τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν—Πειραιῶς ἔπασαν πάλιν κατὰ μονάδας τινάς. Διότι, ὡς εἰκάζουσι πολλοί, ἡ μὲν Εθνικὴ δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ εἰσπράξῃ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, αἱ δὲ ἄλλαι διότι αἱ εἰσπράξεις τῶν ὀλογνὲν ἐλαττοῦνται, Ὀλιγοῦς ἀποτελέσματα οἰκτρᾶς οἰκονομικῆς καταστάσεως πρωτοφανοῦς.

ΤΑ ΔΑΝΕΙΑ, ἐν τῇ χρηματηρίῳ Λονδίνου ὑπέστησαν αὐτὴς νέας ὑποτιμήσεις, αὗται δὲ ἐπηρεάσαν τὴν ἀγορὰν σπουδαίως. Ἀν αἱ περὶ μείζονος ἐτι ὑποτιμήσεως φόβοι πραγματοποιηθῶσιν ἔσονται αἱ συνέπειαι ἀνυπολόγιστοι.

ΤΑ ΣΥΓΚΕΧΥΜΕΝΑ. Εξ ὅσων ἀναγινώσκομεν εἰς τὰς ἐ-

φημερίδας λέγει ἡμῖν ἡ «Ν. Εφημερίς» ὁ κ. Τρικοῦπης φαίνεται θέλων τὴν σύγκλισιν τῆς ὑπαρχούσης Βουλῆς διὰ νὰ δείξῃ ἐν αὐτῇ δύναμιν ὁ κ. Δεληγιάννης θέλει τὴν διάλυσιν τῆς βουλῆς διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὁ λαὸς θὰ τὸν φέρῃ ἐν θριάμβῳ πλειοψηφοῦντα ἢ κυβερνήσει Σωτηροπούλου-Ράλλη, θέλει καὶ τὴν σύγκλισιν τῆς βουλῆς ἀλλὰ καὶ τὴν διάλυσιν εἰς τὰς χεῖρας τῆς τὸ παρακαμεν. Ο κ. Κωνσταντόπουλος οὐτεδιὰ τὸ ἐν οὐτε διὰ τὸ ἄλλο ἐνδιαφέρεται ἀπολύτως, μὴ ἔχων οὐτε ἀπὸ τοῦτο οὐτε ἀπ' ἐκεῖνο κυρίως νὰ εὕρῃ τὴν ἔγκρισιν καὶ συνέχειαν τῆς πρῆν πρωθυπουργίας του. Ομιλοῦμεν περὶ τῶν διατελεσάντων καὶ περὶ τῶν διατελούντων νῦν πρωθυπουργῶν καὶ ὑπουργῶν. Εἰσὶν ἄλλοι, οἱ ὅποιοι παραδοκοῦν, χωρὶς νὰ εἰδεύρῃ καὶ κανεὶς ἐξ αὐτῶν μὲ ποῖον νὰ συνεργασθῇ ἐκ τῶν ἀντιπροσωπευόντων τὰς ἀνωτέρω γνώμας μὲ ποῖον δὲ ἐκ τῶν μὴ ἔχόντων τοιαύτας ἀξιώσεις εἰλικρινάς. Εἰσὶ δὲ 3, 4, 5, 6, ἴσως καὶ αὐτοὶ. Ο βασιλεὺς περιμένεται νὰ ἔλθῃ καὶ ζητεῖται μάλιστα ὑπὸ τῶν ψηφισμάτων, διατί; Δὲν ἤξευρομεν τῇ ἀληθείᾳ; ἀφοῦ ἐγειναμεν ἔτσι κομμάτια καὶ κανεὶς δὲν εἴμπορεῖ νὰ συνεννοῇ, χάριν τῆς πατρίδος, μὲ τὸν ἄλλον. οὐτε τολμᾷ νὰ εἰπῇ, ὅτι ἀποκλειστικῶς τῆς βασιλείας τὸ ἀπόλυτον ὑποστηρίζει! Αὕτη δὲ πάλιν δὲν ἔχει καμμίαν προπαρασκευὴν, οὐτε ἀόφασιν νὰ κάμῃ διάγγελμα εἰς τὸν λαὸν καὶ ν' ἀναλάβῃ μοναρχικῶς ὅλην τὴν εὐθύνην, ἀφοῦτὰ βλέπει, ὅτι καὶ δι' αὐτῆς ἐφθασαν εἰς τὸ ἀδιέξοδον. Ἀνέξυρῖσκετε διέξοδον εἰς αὐτὰ, ὦ τοῦ κόσμου πολιτειολόγοι, ἐλάτε νὰ μᾶς τὴν πῆτε. Εσκάσαμεν!

ΕΙΚΟΣΑΗΜΕΡΟΝ ΤΕΛΩΝΕΙΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ. Σπουδαίως ὑπελήφθησαν καὶ κατὰ τὸ λήξαν εικοσαήμερον τοῦ τελωνείου Πειραιῶς αἱ εἰσπράξεις, σχετικῶς μὲ τὰς τοῦ ἀντιστοίχου περυσινού. Εφέτος εἰσπράχθησαν 520, 304 δραχ. ἐνῶ πέρυσιν περὶ τὰς 841, 582 ὥστε αἱ ἐφετιναὶ εἰσπράξεις ὑπέρησαν τῶν περυσινῶν κατὰ 300 χιλιάδας δραχμᾶς καὶ πλέον ἐτι.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΔΓΟΡΑΣ ἐπὶ τῶν σταρίδαν ἐν Πύργῳ ἐξακολουθεῖ εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον πάντοτε, Αἱ τιμαὶ κυμαίνονται εἰς τὰς 80 — 85; ὀλίγιστα δὲ πρᾶξεις ἐπ' αὐτῶν γίνονται. Αἱ ἀποθήκαι τῶν ἐμπορῶν πληροῦνται σταριδοκαρποῦ ἐπὶ δηλώσει καὶ ἡ ἐξαγωγή προβαίνει συσσωρευομένου τοῦ πράγματός ἐν ταῖς ἀγοραῖς τῆς καταναλώσεως πρὸς βεβαίαν μείζονα ἔκτωσιν τῶν τιμῶν.

Η ΣΤΑΦΙΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

Κατ' ἐπίσημον εἰς τὴν κυβέρνησιν ἀγγέλμα τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ ἡμετέρου γενικοῦ προξένου, ὡς λέγει ἡ Εφημερίς, τὸ αὐτοῦ συνδικάτον τῶν ξηρῶν καρπῶν ἀπέστειλεν εἰς Παρισίους πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν αἰκονομικῶν τῆς Γαλλίας λεπτομερὲς ὑπόμνημα, συνιστῶν εἰς τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν, ὅπως καταργήσῃ πάντα εἰσαγωγικὸν δεσμόν ἐπὶ τῆς σταφίδος καὶ κηρύξῃ ἀτελεῖς μόνον τὸ ἐλληνικὸν προϊόν, Ἡ κυβέρνησις ἐλπίζει νὰ ἐπιτύχῃ παρὰ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως εὐμενὴ ἀποδοχὴν εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς.

ΣΚΗΝΑΙ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ. Εἰς τὸ χαρὶον Καλλιγώνῃ τῆς Λευκάδος ἐγένετο ἡ ἐξῆς σκηνὴ ἐπακόλουθον τῆς μαστιζούσης τὸν τόπον πενίας. Κατὰ τοῦ χωρικοῦ Νικολάου Ζερβοῦ ἐπετέθη ὀλόκληρον στρατιωτικὸν ἀπίσπασμα συγκείμενον ἐκ τοῦ ὑπεναματάρχου Δημητρίου Κουκῆ καὶ τῶν χωροφυλάκων Δ. Βυθούλκα, Ἰωάννου Μοραῖτη καὶ Δ. Κορφιᾶτη διότι ὁ ἀτυχὴς ἐχρεώσκει εἰς τὸ δημόσιον φόρους. Ο πτωχὸς χωρικός ἀπέσπασε τὴν ξιρολόγχην ἐνὸς τῶν χωροφυλάκων δι' ἧς οὗτος ἀπεπειράθη νὰ τὸν διατυπύσῃ ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ τοὺς πληρώσῃ. Τοῦτο ἤρκεσε ὥστε νὰ ἀποτελειώσουν τὸν ἀτυχὴ στὸ ξύλο, διατρέχει τὸν ἐσχατον κίνδυνον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Η ΕΠΙΚΥΡΩΣΙΣ
ΤΩΝ
ΕΚΛΟΓΩΝ

Επικυρωθεισὴν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῶν ἐν τῇ πόλει μας δημοτικῶν.

(47) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (47)

GEORGE HARTWIG.

ΤΟ ΑΡΧΟΝΤΟΚΟΡΙΤΣΟΝ

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Γ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ

Κεφάλ. Ε.

(συνέχεια)

Οὕτως ἢ ἄλλως θὰ εἶνε ἀνάγκη νὰ ὁδηγήσῃς σὺ τὴν νύμφην ἐπιθύρῃσιν ἡ κυρία Τρέφφλιγγεν ἐν βίᾳ καὶ ἐγένετο ἄφαντος. Καὶ ἡ θαλαμηπόλος ἐγκατέλειπεν ὡσαύτως τὸ δωμάτιον.

Ὁ σύμβουλος τῆς πρεσβείας ἐπλησίασε τὴν θυγατέρα του, ἤθελε ὁμιλήσῃ ἐπανελημμένως ἐδοκίμασε νὰ ὁμιλήσῃ, ἀλλ' ὅσκις καὶ ἂν ἀπεπειράθη, ἠναγκάσθη νὰ διῆξῃ ξηρῶς καὶ ἐφαίνετο ὅτι ἐλησμόνει τί εἶχε νὰ ὁμιλήσῃ.

Επὶ τέλους ἠθέλησε νὰ τὴν σύρῃ καὶ τὴν θλίψῃ ἐπὶ τῆς καρδίας του, ἀλλ' ἡ Λουκία μειδῶσα τὸν ἀπέκρουσε.

— Νὰ μὴ καταπατήσῃς τὸν πέπλον μου, πατέρα! Κύττα πόσον ὥραῖος εἶνε. Τότε οὗτος ἐδράξατο μόνον τῆς χειρὸς του.

— Λουκία, ἐφ' ὅσον ζῶ—διεκόπη καὶ ἠναγκάσθη πάλιν νὰ διῆξῃ ξηρῶς. Παιδί μου, κόρη μου, ἡδυνάμην βεβαίαν νὰ σοὶ συμβουλευσῶ ἄλλως πως! Ἀλλ' ὅμως ἔλα! Καὶ δάκνων τὰ χεῖλη του ἐπανέλαβεν ἔλα! Ἀνάγκη νὰ γείνῃ τοῦτο!

Οτε δὲ οὗτος ἐνεφανίσθη μετ' αὐτῆς ἐν τῇ αἰθούσῃ, ἠκούσθησαν αἱ ἄμυξαι ἀφίχθῃσαι πρὸ τῆς οἰκίας.

— Ἀγαπητὴ κόμη, κατεστήσατε τὴν κόρην μου εὐτυχὴ παρεκάλεσεν οὗτος παραδίδον τρόπον τινὰ τὴν νεαρὰν γυναικα εἰς τὸν προκεχωρημένης ἡλικίας ἐκεῖνον ἀβροδίαιτον

— Καρδοῦλα μου! ἀνέκραγεν ἡ μήτηρ τῆς ἀσπαζομένη μετὰ μεγάλῃς προσοχῆς τὴν Λουκίαν, διὰ νὰ μὴ ἐγίγῃ τὸν νυμφικὸν πέπλον ἔσο εὐτυχής!

Ἡ γραῖα κόμησσα ἐπεκλήθη πολὺ ψυχρῶς. Ἐλπίζω ὅτι θὰ εἶνε εὐτυχής. Τοῦλάχιστον δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος καὶ διὰ τοὺς δύο σας νὰ μὴ γείνητε εὐτυχεῖς.

Κατόπιν τούτου αὕτη διεπέρασεν εἰς τὴν χεῖρα τῆς νύμφης ἐν βραχύ-

λίον, ὅπερ ἐκτάκτως τῇ εὐηρέστησεν.

Ἦδη ἐξηφανίσθησαν καὶ οἱ τρεῖς. Τὸ ξεῦγος τῶν μελλονύμφων ἐγκατελείφθη μόνον του. Ὁ Κόμης ἐνηγκαλίσθη τὴν Λουκίαν παραφόρως.

— Ὁ πέπλος μου! ἀνέκραγεν αὕτη πεφοβισμένη.

— Ἀχ τί λόγια εἶνε αὐτὰ, πέπλος! Ποτὲ δὲν εἶδον ἐν τόσῳ γλυκῷ, ὥραῖον πλάσμα, ὡς σὺ! Ἐλα ἄφες κατὰ μέρος τὸν πέπλον καὶ τὰ τρίχαπα! Ἐλα ἄφες με, σὲ παρακαλῶ! Τὴν ἔθλιψεν ἀκόμη μίαν φορὰν ἐπὶ τοῦ στήθους του καὶ μὲ σπινθηροβολοῦν βλέμμα τῇ ἐπιθύρῃσιν: ἡ ἀποστολὴ τοῦ πέπλου ἔληξε σχεδόν. Ἐπεθύμουν, τὴν στιγμὴν αὐτὴν νὰ εἶχε λήξῃ καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ καμφοδία τῆς στέψεως!—Καὶ στραφεὶς ὀρμητικᾶς πρὸς τὴν εἰσερχομένην θαλαμηπόλον,

ἐκλογῶν συνελθόν χθὲς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐξελέξατο διὰ πλειονοψηφίας δήμαρχον τὸν καὶ τέως ἐκκληροῦντα χρέη τοιοῦτου κ. Ρούσην Ματέφ γνωστὸν ἔμπορον τῆς ἀγορᾶς μας Πάρεδροι ἐξελέγησαν οἱ κ. Ζέκος Γεωργιῆφ, Σπᾶς Σπάσωφ καὶ Ιβανίτσας Δάντσωφ.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ

Ἐνεκεν λόγων ὑπηρεσιακῶν, ἀνεχώρησε τὴν παρελθούσαν Πέμπτην διὰ τῆς «Ενώσεως» εἰς Πύργον, Φιλιππούπολιν καὶ Σοφίαν ὁ ἐπαρχος Βάρνης κ. Αγγελίδης. Ἡ ἀπουσία του διαρκέσει δεκαπενθήμερον.

ΘΡΥΛΗΜΑΤΑ

Χθὲς μετ' ἐπιτάσεως διεδίδετο ἐν τῇ πόλει μας ὅτι κρούσμα χολέρας ἐγένετο ἐν Σουλίστριά. Πιστεύομεν ὅτι ἡ διάδοσις θὰ εἶναι ἐκ τῶν συνήθων σπερμολογημάτων, καθόσον οὐδὲν ἔβεβαιώθη ἡ εἰδησις ἐπισήμως.

Ο ΤΡΥΓΗΤΟΣ

Δημαρχεϊακῶ διατάγματι ὁ τρυγητὸς ὁρίζεται διὰ τὴν 10ην Οκτωβρίου. Οφείλουσιν ὅθεν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἵνα ἐφοδιασθῶσι διὰ τῆς καταλλήλου ἀδείας.

ΥΠΟ ΕΠΙΤΗΡΗΣΙΝ

Εἰς τῶν δημοτικῶν ἱατρῶν θὰ ἐπιτηρῇ καθ' ἐκάστην ἑσπέραν τοὺς ἐκ Ρουσσουκίου ἐρχομένους διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ταξειδιῶτας. Ἡ εἰδησις αὐτὴ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ιδέας περὶ ἐνσκήψεως ἐν Σουλίστριά τῆς χολέρας εἰδησιν ἥτις ἐπαναλαμβάνομεν ἀμφιβάλλομεν κατὰ πόσον ἔχεται ὑποστάσεως.

ΡΩΜ. ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

Ἐκ Γρεβενῶν γράφουσιν εἰς τὴν «Σάλπιγγα» Λαρίσσης.

«Μετὰ τὴν πρὸ ἐννέα μηνῶν κάθειρξιν τοῦ Παπᾶ Λύκου ἐν ταῖς φυλακαῖς Βιτωλίων, οἱ ἐν Σαμαρίνῃ Ρωμοῦνοι ἑσπεροῦντο ἱερέως, τὴν 22αν δὲ λήξαντος Αὐγούστου ἔφερον ἓνα τοιοῦτον ἐκ τοῦ χωρίου Α-δδέλα, ἵνα ἱερευρήσῃ Ρωμουνιστὴ ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱερῷ ναφ' τῆς Κοιμήσεως. Τὸ ἑσπέρας τῆς ἀφίξεως τοῦ ἱερέως ὁ ἐκεῖ Καϊμακάμης προσεκάλεσε τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ ἀνωτέρω ναοῦ καὶ τοῖς εἶπεν, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιτρέψωσιν εἰς ρωμοῦνον ἱερέα νὰ ἱερουρήσῃ· τοῦτο ὅμως οἱ παντὸς ἐπαίνου ἄξιοι ἐπίτροποι Μ. Παπαζήσης κ. Ι. Χρυσικός ἀπέ-

κρούσαν, ἰσχυρισθέντες, ὅτι ἀδυνατοῦσι νὰ τὸ πράξωσι, διότι δὲν ἔχουσιν ἄδειαν τῆς Μητροπόλεως. Τοῦτου ἔνεκεν ὁ Καϊμακάμης ἤρξατο ν' ἀπειλῇ αὐτοὺς, ἀλλ' οἱ ριλοπάτριδες ἐπίτροποι τῷ ἀπήντησαν ὅτι ἀπυροῦν διὰ τὴν μέριμναν, ἣν δεκνύει πρὸς τοὺς Ρωμοῦνους καὶ ὅτι μόνον διὰ τῆς βίας δύναται νὰ λάβῃ τὰς κλειδας τοῦ ναοῦ, ἐν ταύτῃ δὲ περιπτώσει θὰ μεταβῶσιν εἰς Σέρβια νὰ τὸν καταγγείλωσιν εἰς τὸν ἐκεῖ πασάν. Τότε ἐκμανῆς γενόμενος ὁ Καϊμακάμης τοὺς ἀπέπεμψε διὰ τῶν αἰσχυρότερων ὕδρων. Ἀναχωρήσαντες δ' ἐκείθεν οἱ ἐπίτροποι μετέδρσαν καὶ ἐγνωστοποίησαν τὰ διατρεξάντα τοῖς συμπολίταις των, οἵτινες δικαίως ἀγανακτήσαντες ἠτοίμασθησαν νὰ ἐφαρμόσωσιν ἐπὶ τῆς ράχews τοῦ ἱερέως τὴν μέθοδον ἐκείνην, ἣν ὁλλοτε ἐφῆρμυσαν ἐπὶ κῆς ράχews τοῦ Παπᾶ Λύκου. Ἀλλ' οὗτος εὐφύεστερος ἐκείνου ἐθεώρησε καλὸν νὰ ἀπέλθῃ τοῦ χωρίου νῆστις ὁ δυστυχὴς, (καθότι δὲν ἐπρόφθασε νὰ φάγῃ)».

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΙΤΑΛΙΚΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Κατὰ ἀνταποκριτὴν τῆς «Εφ. τοῦ Φραγκουρίου» οἱ γερμανοὶ τραπεζίται παρ' ὧν ἐζητήθη δάνειον ἀπεφάνθησαν ὅτι πρέπει νὰ τεθῶσι τὰ ἰταλικά οἰκονομικά ὑπὸ ἐπίβλεψιν. Ἡ εἰδησις αὕτη παρήγαγε ζωηρὰν συγκίνησιν.

ΕΛΛΗΝΥΨΙΦΩΝΟΣ

Δάφνας θαλερὰς δρέπει ἐν Ἰταλίᾳ ὁ Ἕλλην ὑψίφωνος Αποστόλου. Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ψάλλει μελωδικώτατα ἐν Τουρίνῃ ἡ δὲ «Καρτερία» τῶν Μεδιολάνων γράφει ὅτι εἶναι «Λοεγκρίνος» θαυμάσιος λόγῳ δυνάμει φωνῆς, ἀσφαλοῦς ἰονώσεως λεπτότητος αἰσθήματος καὶ κράτους τῆς σκηνῆς.»

Ο ΒΙΣΜΑΡΚ

Φαίνεται ὅτι παρὰ τὰς διαψεύσεις τῶν ἱατρῶν, ὁ Βισμαρκ προσεβλήθη πράγματι ὑπὸ ἀποπληξίας. Εἰσέρχεται εἰς τὸ ὄχημα μετὰ κόπου, χαιρετίζει δὲ διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, διότι ἡ δεξιὰ εἶνε δυσκίνητος αὐτὸς δ' ὁ ἴδιος εἶπεν ὅτι «θὰ διέλθῃ τὸν χειμῶνα εἰς Κίσιγκεν».

ΓΑΛΛΟΡΩΣΣΙΚΑΙ ΦΙΛΟΦΡΟΝΗΣΕΙΣ

Τὰ πρωσσικά φύλλα δυσανασχετοῦσι ὁλέποντα τὰς ἀλλεπαλλήλους παρα-

σκευὰς πρὸς πανηγυρισμὸν τῶν Ράσσαν ἐν Τουλῶνι καὶ Παρισίοις.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΤΟΥ

Ἐτελεύτησεν ἐσχάτως τὸν θίον εἰς τῶν διαπρεπεστέρων ἀγγλίων καθηγητῶν, ὁ Βενιαμὴν Ζόουετ καθηγητὴς τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν τῇ πανεπιστημίᾳ τῆς Οξωνίας. Ἐκ τῶν μεγάλων αὐτοῦ ἔργων εἶναι ἡ εἰς τὴν ἀγγλικὴν κλασικὴν μετάφρασις τῶν διαλόγων τοῦ Πλάτωνος μετὰ σοφωτάτων εἰσαγωγῶν τῶν «Πολιτικῶν» τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τῆς συγγραφῆς τοῦ Θουκυδίδου. Ὁ Ζόουετ δὲν ἐγίνωσκε μόνον κατὰ βάθος τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἀλλὰ κατὰ ὅσον νὰ ἐμβαθύνῃ καὶ εἰς τὸ ἥθος αὐτῶν ἀρχαίων ἐλλήνων, καὶ τοῦτου ἔνεκα αἱ μεταφράσεις του εἶναι ἀληθῆ ἀριστουργήματα.

ΘΡΥΛΗΜΑΤΑ

Λέγεται ὅτι σκοπὸς τῆς μεταβάσεως τοῦ κόμητος τῶν Παρισίων εἰς Φρεδενσβόργ' εἶναι ἡ μνηστευσις τῆς θυγατρὸς τοῦ πριγκιπίσσης Ἑλένης μετὰ τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ τοῦ Δανου διαδόχου πριγκιπὸς Χριστιανοῦ. Ἡ νύμφη εἶναι περικαλλὴς καὶ πλουσιωτάτη. Ἐν τούτοις ὁ κόμης τῶν παρισίων ἀνεχώρησεν ἐκ Κοπεγχάγης καὶ οὐδὲν ἐγνώσθη περὶ ἀρραβάνων, δανικῶν δὲ φύλλα ἐξηγοῦσι τὴν ἐπίσκεψιν ἐπὶ τὰ ἀθώοτερον.

ΑΣΤΕΙΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Ἐν τῇ θελκτικῇ Ἀδασίᾳ, ἐνθα συνήντησεν ὁ βασιλεὺς τῆς Σερβίας Ἀλέξανδρος τὸν πατέρα τοῦ Μιλάνον συνέβη τὸ ἐξῆς ἐπεισόδιον. Πατὴρ καὶ υἱὸς ἐγευμάτισαν μετὰ τῆς ἀκολουθίας των ἐν ὑπαίθρῳ. Ὅτε παρετέθη ὁ καφὴς ὁ Μιλάνος, μόλις δοκιμάσας αὐτὸν ἀνεπήδησε τεταραγμένος καὶ ἐφώνησεν «ἐδηλητηριάσθημεν». Τὴν αὐτὴν φωνὴν ἀνέπεμψεν καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος, οὐχ ὅπως δὲ καὶ τρόμος ἐπεκράτησεν ἐν μέσῳ τῆς ἀκολουθίας. Ἀλλὰ κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ διευθυντὴς τοῦ ξενοδοχείου προσελθὼν κάτωχρος εἶπε: Μεγαλειότατε, ἡ κεφαλὴ μου ἔστω ἐγγύησις τῆς ἀθωότητός μου. Ὁ μάγειρος παρεσκεύασε κατὰ λάθος τὸν καφὴν ἐκ θαλασσίου ὕδατος. Εἰλέσαν τότε ὅλοι καὶ ταχέως ἐπανήλθεν ἡ εὐθυμία.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Κατὰ τὸν «Πεσταῖον Λόγδ» ὑπεβλήθησαν τῇ Πύλῃ προτάσεις ὥπως ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Θεσσαλονίκης-Βιτωλίων προεκταθῇ μέχρι Δυραχίου ἢ Ἀδλῶνος κατὰ τὴν Ἀδριατικὴν. Ἀλλ

ἡ Πύλη ἔνεκεν στρατηγικῶν λόγων ἀπέρριψε τὰς προτάσεις ταύτας καὶ ἐζήτησε τὴν προέκτασιν τῆς γραμμῆς μέχρι Σκόδρας ὅθεν θὰ συγκοινωνῇ πρὸς τὴν θάλασσαν διὰ τοῦ Βογιάνα. Ἡ προέκτασις ὅμως αὕτη ἐγκατελείφθη πρὸς τὸ παρὸν ὡς λίαν δαπανηρά.

Η ΧΟΛΕΡΑ ΕΝ ΡΩΜΟΥΝΙΑ

Τὸ χολερικὸν δελτίον τῆς 25—26 Οκτωβρίου ἀναφέρει ἐν Γαλαξίῳ 1 νέον κρούσμα μεθ' ἐνὸς θανάτου καὶ ἐν κρούσμα ἐν Σουλινᾷ. Ἐν τοῖς ἐπιχολέροις πόλεσιν οὐδὲν ἐγένετο νέον κρούσμα, ἡ δὲ χολέρα ἐγγίζει εἰς ὁλοσχερὴ ἐξαφανισμόν.

ΨΙΧΟΓΛΑ

Ὁ κληρονόμος τῆς ἐκατομμυριούχου οἰκογενείας Astor ἐν Ἀμερικῇ, εἶνε βρέφος, τὸ ὁποῖον ἔχει σήμερον περιουσίαν 30,000,000 λιρῶν, δηλαδὴ ἡμπορεῖ νὰ ἀγοράσῃ ὅλον τὸ χρέος τῆς Ἑλλάδος (800 ἐκατομμύρια φράγκα) ὑπολογισομένης τῆς λίρας πρὸς 40 δρχμάς, καὶ νὰ μὴ μόνον εἰς τὸ βρέφος αὐτὸ, ἀλλὰ 10 ἐκατομμύρια λιρῶν διὰ χαρίζεσθαι.

Κατὰ τὴν γνώμην διασημοῦ ἱατροῦ, τὸ κυριώτερον αἷτιον, τῶν νευρικῶν παθήσεων, ὁ στερικὸν, ἀνάτων πονοκεφάλων, καὶ ἰδιαζουσῶν παθήσεων τῆς σπονδυλικῆς στήλης, εἰς τὰς κυρίας, προέρχεται ἀπὸ τὰ «ὕψηλά τακούνια».

Ὁ διάσημος ἐφευρέτης Ἐδισσον, ὁστις προσπαθεῖ νὰ τελειοποιῇ τὸ φωνόγραφον. οὐδέποτε φέρει φρόνολογιον, ὅταν δὲ τὸν ἐρωτῶσιν τὴν αἰτίαν, ἀποκρίνεται ὅτι «δὲν θέλει νὰ ἰξέμβρῃ τὴν ὥραν».

Γαλλικὴ ἐφημερίς ἀναφέρει ὅτι, ὁ βασιλεὺς τῆς Σιρίας ἔχει τὴν πολυπληθεστέραν οἰκογένειαν ἐν τῇ ὕψηλῃ. Ἐπισήμως συζύγου ἔχει μόνον δύο, αὗται ὅμως βοηθοῦνται ἀπὸ ὀγδοήκοντα ἄλλας νέας τοῦ χαρμελίου, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἔχει ἤδη ἡ αὐτοῦ μεγαλειότης 72 τέκνα! Διὰ νὰ μὴ χάσῃ δὲ τὴν διαδοχικὴν σειράν, ὁ βασιλεὺς Khoualoukorn, πρὶν νὰ συμπληρώσῃ τὸ 15ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, εἶχεν δύο τέκνα, ἀν' αὐτὰ δὲν ὑπῆρχεν φόβος, διότι καὶ ἂν ἀπέθνησκεν ἕτερος ἢ πολλὸ νέος, ἔχει 50 ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς νὰ τὸν διαδεχθῶσιν καὶ 226 θεοὺς καὶ ἀνεψιούς. Ὅλον αὐτὸ τὸ συγγενολόγιον τρέφεται εἰς τὰ παλάτια του, ἔχει δὲ 200 μαγείρους διὰ νὰ χορτάσῃ τόσα στόματα.

Οἱ θαυμασταὶ τῆς πριγκίπισσας Γιουριόφσκη, μοργανατικῆς συζύγου τοῦ δολοφονηθέντος αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου τοῦ δευτέρου πιστεύουσιν ὅτι ἡ ὥραία αὕτη πριγκίπισσα, ἵνα καταδείξῃ τὴν μεγίστην αὐτῆς ἀφοσίωσιν καὶ ἀγάπην πρὸς τὸν σύζυγον τῆς ἐκοίτην τὴν λαμπρὰν αὐτῆς κόμην θέσασα εἰς τὸ φέρετρον τοῦ αυτοκράτορος. Τοῦτο ὅμως δὲν συνάδει μετὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ νῦν αυτοκράτορος, διατάξαντος αὐτὴν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ρωσίαν, ἀμέσως ἂν ἐγνώσθῃ τὸ τραγικὸν τέλος τοῦ αυτοκράτορος.

— Τι ἀγαπᾷτε; τὴν ἠρώτησε.
— Ἡ εὐγενεστάτη κυρία μὲ διέταξε νὰ κρατῶ τὴν οὐρὰν τῆς ἐσθῆτος τῆς δεσποινίδος μέχρι τῆς ἡμέρας.
— Αἱ τότε ἐμπρός!—Εἰς γλυκὺ με περιστερὰκι! Πουλᾶκι μου! Οὗτος τῇ ἔτεινε τὸν βραχιονά του, εἰς ὃν αὕτη, λίαν ἐκπληκτὸς ἐκ τῆς τελευταίας ταύτης σκηνῆς, ἀνέβαλε τὸν ἰδικὸν τῆς καὶ τὴν ὠδήγησεν ἔξω τῆς πατρικῆς οἰκίας. Ἡ Λουκία ἠσθάνθη κατὰ γαμβροῦ καὶ τῆς πενθερᾶς τῆς αἰσθημάτων, ὅπερ ὁμοίᾳζε πολὺ πρὸς τὸ τοῦ φόβου. Ἐπὶ τοῦ παρόντος διήρκεσε τοῦτο μόνον βραχεῖαν τινα στιγμὴν. Ἡ χαρὰ ἐπὶ τῇ ἔξωτερικῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἡμέρας ὑπερίσχυσε λίαν ταχέως ἐκ νέου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς ὥραίας νύμφης.
Ἐνφ' εἰσῆρχετο εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῇ ἑβδμήν ὅτι εἶδεν ὀπισθεν ἐνὸς στύλου

πρὸς στιγμὴν τὸ πρόσωπον τοῦ Ρόλφ. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν τῇ ἐνεποίει οὐδεμίαν πλέον ἐντύπωσιν. Πᾶσα μετ' αὐτοῦ σχέσις διεκόπη πλέον διὰ παντός.
Τὴν ἑσπέραν μετὰ τὴν στέφιν καὶ μετὰ τὸ γαμήλιον δεῖπνον ἀπῆλθεν ἀμέσως μετὰ τοῦ ἡΐη πλέον συζύγου τῆς διευθυνομένη εἰς τὸν πύργον Ριττβέργ. Τὸ ταξίδιον τοῦ γάμου εἰς χάρας ξένας καὶ ἀπομακρυσμένας ὕπερ τόσον πολὺ αὕτη ἐπύθει ἦτο διὰ τὴν μητέρα τοῦ λίαν πολυέξοδον, διὰ τοῦτο καὶ δὲν ἐγένετο.

ΚΕΦΑΛ. Ζ.

Μετὰ τὴν ἀνδρῶν ἀνοιξιν ἡκολούθησε τὸ θερμὸν θέρος ἀμέσως. Εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πρωτευούσης ἡ θερμότης κατέστη ἀνυπόφορος. Καὶ αὗται αἱ νύκτες ἀκόμη δὲν ἦσαν ποσὺς δροσεραί. Διότι διαρκούσης τῆς νυκτὸς τὰ τεῖχη ἐξέβαλλον πᾶσαν ἐκείνην τὴν θερμότητα, ἣν συνέλεγον διαρκούσης τῆς ἡμέρας. Τὸ ἐξ ἀσφάλτου πεζοδρόμιον σχεδὸν ἔκαεν ὑπὸ τοὺς πόδας. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ ἦσαν πλήρεις κονιορτοῦ. Οἱ ἱπποὶ τῶν ἀμαξῶν πλήρεις ἰδρώτος ἀπῆστραπτον καὶ οἱ ἄνθρωποι ὡσαύτως καθρωμένοι ἀντιπαρήρχοντο σπεύδοντες εἰς τὸ ἔργον των. Πάντα τὰ παραπετάσματα τῶν παραθύρων ἦσαν καταβασμένα, πάντα τὰ παραθυρόφυλλα

κλειστά. Μόνον τὴν ἑσπέραν ἀναμεινοῦσιν ἀναψυχὴν. Τότε δελεάζουσι τοὺς ἀνθρώπους κατάφωτα θέατρα καὶ κήποι ξενοδοχείων διὰ τῶν θεληγῆτρων των, ἐν οἷς ἦτε ἀνωτέρα καὶ ἡ κατωτέρα κοινωνία συναντᾶται ἐν τῇ αὐτῇ μέρῃ ὅστις ὅμως κατέχει ἄφθονα τὰ μέσα, οὗτος ζητεῖ ἀναψυχὴν μακρὰν τῆς περιφερείας τῆς μεγαλοπόλεως.
Καὶ ὁ Βαλέριος καὶ ἡ Μαρία ἀνῆκον ὡσαύτως εἰς ταύτην τὴν εὐνοηθεῖσαν ὑπὸ τῆς τύχης τάξιν. Ἡ νεαρὰ γυνὴ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην τέλος πάντων εἶχε δινηθῇ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας τῆς καὶ νὰ ἐπισκευθῇ τὴν πατρίδα τῆς ἐν τῇ ἀνω Σιλεσίᾳ.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΤΩ ΑΓΑΠΗΤΩ ΦΙΛΩ Κ. ΠΑΓΩ ΚΑΡΑΒΑΤΑΚΗ.

Γινώσκω ότι συμφορά σὲ ἐπληξε μεγάλη,
Καὶ βάρος ἀνυπόστατον πῆζει τὴν ψυχὴν σου.
Κ' ἐγὼ τὸ σῶμα ἀσθενὲς κ' ἐν δυστυχίᾳ πλείστῃ
Θὰ λάβω ἐκ τοῦ θάρους σου πρὸς ἀνακούφισίν σου

Ἐχασες κόρην προσφιλή, χαριτωμένον ῥόδον,
Κάλυκ' ἀκόμα τρυφερόν, μὴ ἀνοιχθέντα ἀκόμα.
Φεῦ! ἀντηχεῖ νεκρώσιμος τῆς ἐκκλησίας κῶδων.
Κατέπεσε τὸ ῥόδον σου, καὶ κεῖται εἰς τὸ χῶμα.

Κατάκειται ἡ Δέσποινα, ἐνδεκαετίς νέα.
Ὡ! ἐλθέ, πάτερ δυστυχῇ, νὰ ἴδῃς τὴν παρθένον!
Κοιμᾶται ἡσυχᾶ . . . ἐλθέ, ὦ μητὲρ σὺ δειλαία,
Τὸ βλάστημα τῶν σπλάγχνων σου νὰ ἴδῃς νεκρωμένον!

Ἀν ἐμελλες τοῦλάχιστον νὰ τὴν ἀκούσῃς πάλιν,
Νὰ τὴν λαλήσῃς κ' ἐνταῦτ' νὰ λάβῃς ἀποκρίσεις,
Ἡ νὰ τὴν θλίψῃς εἰς θερμὴν φιλόστοργον ἀγκάλην,
Καὶ τὰ ἀγνὰ της δάκρυα ὡς μήτηρ νὰ σπογίσης.

Ἀλλ' ὄχι! Τάρταρος φλογῶν τὰ στήθη σου θὰ φλέγῃ!
Μοῖρα κακὴ ἐμπαίζουσα τοὺς ψυχικοὺς μας πόνους,
Ὡς θύματα τὰ πλάσματα τὰ κάλλιστα ἐκλέγει,
Τοὺς ἄρνας, τὰς περιστεράς, τοὺς μύσχους, αὐτοὺς μόνους!

Οὐδέποτε ἱέρακας ἡ ὄφεις, οὔτε γῦπας!
Ὡ φίλε . . . Ἀλλ' ὁ φρόνιμος εἰς τὰ δεινὰ ἀντέχει,
Γενναίως καταπολεμεῖ τὰς ψυχικὰς του λύπας,
Τὰς συμφοράς περιφρονεῖ, τὰς θλίψεις του συνέχει.

Μὴ τὴν ὀρηνῆς . . . εἰς οὐρανὸν ἀνέβῃ ἡ παρθένος.
Ἐγείνε φῶς, καὶ μὲ τὸ φῶς ἡνώθη τῶν ἀστέρων.
Ἡ εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Θεοῦ, ἀνέβῃ, ὅπου αἶνος,
Καὶ θίασος ἀγγελικὸς τὴν ὑπεδέχθη χαίρων.

Τοῦ δὲ κακούργου ἡ ψυχὴ εἰς σκότη πυκνὰ μένει
Ταλαίπωρος καὶ φρίσσουσα, καὶ ἐρινύων θύμα,
Κυνηγούμενὴ ἀπ' ἐδῶ, ἐκεῖ διακομένη,
Καὶ μὴ ποτ' ἡσυχάζουσα ἀπὸ τοῦ μαυροῦν κρῖμα,

Ἐν Βάρνῃ τῇ 30 Σεπτ. 1893. ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
(πρόην διδάσκαλος).

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 2 Οκτωβρίου 1893.

Ἐπικαταλλαγὴ (agio) Πωλήσεις, ἀργ. μὲ χρυσὸν 2.10 Ἀγορά , , , 2.40	ἀγορά εἰς χρυσὸν		πωλήσεις εἰς χρυσὸν		Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν	
	λέδα	ἐκ.	λέδα	ἐκ.	λέδα	ἐκ.
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια . . . . . 100..	257	—	269	—	263	—
φράγκ. χρυσᾶ . . . . . 100..	—	—	101	50	—	—
Αὐστρίας χαρτ. φιαρ. . . . . 100..	297	40	202	—	201	20
φράγκ. χρυσᾶ . . . . . 100..	—	—	100	30	—	—
Γερμανίας μάρκ. . . . . 100..	122	50	123	70	123	20
φρ. χρυσᾶ . . . . . 100..	—	—	100	50	—	—
Γαλλίας } Βελγίου } φράγκα χρυσᾶ . . . 100..	99	75	100	20	—	—
Ἰταλίας } Ελβετ. }	—	—	—	—	—	—
Ἀγγλίας λίρα στερλ. . . . . 1..	25	10	25	25	25	22
φράγκ. χρυσᾶ . . . . . 100..	—	—	100	60	—	—
Τουρκίας λίρα τουρκ. . . . . 1..	—	—	22	88	22	84
φράγκ. χρυσᾶ . . . . . 100..	—	—	100	30	—	—
Σερβίας } Ρουμανίας } φράγκα χρυσᾶ . . 100..	—	—	100	15	—	—
—	—	—	100	40	—	—
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας	99	50	100	—	—	—
Εἰκοσόφρακτον ἐν Βιέννῃ fl. 10. 06	—	—	—	—	—	—

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος διὰ τὰς ἀνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστά. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἡγεμονίας 1/10 %. Ἐλάχιστος ὅρος 2.50 ἐκ

GRANDE LOTERIE DE CAPITALAUX

garantie légalement par le suprême Gouvernement à Hambourg.

500,000

Mars ou
Francs 625,000

comme gros lot sont offerts en cas le plus heureux par la Nouvelle Grande Loterie de Capitaux, garantie par l'Etat de Hambourg.

Mais en tous cas :	
1 Prime de Mars	300000
1 Lot de Mars	200000
1 Lot de Mars	100000
2 Lots de Mars	75000
1 Lot de Mars	70000
1 Lot de Mars	65000
1 Lot de Mars	60000
1 Lot de Mars	55000
2 Lot de Mars	50000
1 Lot de Mars	40000
5 Lots de Mars	20000
3 Lots de Mars	15000
26 Lots de Mars	10000
56 Lots de Mars	5000
106 Lots de Mars	3000
253 Lots de Mars	2000
6 Lots de Mars	1500
756 Lots de Mars	1000
1237 Lots de Mars	500
33950 Lots de Mars	148
18991 Lots de Mars	300, 200
150, 127, 100, 94, 67, 40, 20.	

La Loterie de Capitaux bien importante, autorisée par le haut Gouvernement d'Etat à Hambourg, et garantie par la propriété totale d'Etat, contient 110,000 billets, dont 55,400 doivent gagner avec sûreté. Le capital dans cette loterie est à peu près

13,000,000

Francs en or.

L'arrangement favorable de cette loterie d'argent est de telle manière que tous les 55,400 prix indiqués ci dessus seront décidés avec sûreté en 7 classes successives.

Le Lot principal de la première classe est Mars 50,000, seconde classe Mars 55,000, monte dans la troisième à Mars 60,000, dans la quatrième à Mars 65,000, dans la cinquième à Mars 70,000, dans la sixième à Mars 75,000, et septième à Mars 500,000, mais en tous cas à 300,000, 200,000 Mars, etc.

La maison de commerce nommée au pied invite par la présente respectueusement à s'intéresser dans cette Grande loterie de Capitaux.

Les personnes désirant donner des ordres sont priées d'y ajouter les montants respectifs en Billets de Banque de France, ou de tout pays européen, ou en timbres-poste, ou le plus commode sera d'envoyer l'argent par mandat de poste international de votre pays, allemand ou autrichien, Bons de Poste français.

Pour le tirage le la première classe, coûte

1 billet original entière	frs. 7.50
1 demi billet original	3.75
1 quart de billet original	1.90

Le prix des billets des classes suivantes et aussi la distribution de tous les prix et dates des tirages, enfin tous les détails on peut voir du plan officiel.

Chacun recevra entre ses mains les billets originaux pourvus des armes d'Etat, et en même temps le plan officiel des tirages, où l'on verra tous les détails nécessaires. De suite après le tirage chaque intéressé recevra la liste officielle des primes tirées pourvue des armes d'Etat. Le paiement des lots se fera selon le plan promptement, sous la garantie de l'Etat. Les prix sont payable en Reichsmark. En cas que, contre notre attente, le plan des tirages ne con vienne pas à un des intérêts, nous sommes bien prêts à prendre, retour avant le tirage les billets qui ne conviennent pas et à restituer le montant reçu. Si l' on désirs, le plan officiel des tirages est envoyé gratis d'avance pour en prendre connaissance. Nous prions de bien vouloir nous envoyer les ordres le plus promptement possible, mais en tout cas avant le

20 Octobre 1893 n. ST. **Valentin & Cie.**

Maison de Banque
HAMBURG
Ville libre, Allemagne.

(3) ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (3)

ΕΓΕΝΝΗΘΗ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΕΙΝΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

(συνέχεια)

Νομίζω μάλιστα ὅτε με προσβάλλει τις, ὡσάκις μὲ περιποιεῖται καὶ μὲ ἐκθειάζει διὰ τὰ ἐξωτερικά μου προτερήματα. Γνωρίζω, ὅτι δὲν εἶμαι ἀσημῶς, καὶ χαίρω μάλιστα ἐπὶ τούτῳ, ἀλλὰ κατὰ τῆς φιλαρεσκείας καὶ τοῦ αἰκισμοῦ αἰσθάνομαι φοδερὰν ἀντιπάθειαν καὶ νομίζω ὅτι οὐδὲ ὁ ἔρως αὐτὸς θὰ ἰδύνατο νὰ με ἱκανοποιήσῃ. Ἀλλὰ κοράσια ἔχουσιν ὄνειρα καὶ ἰδιοτροπίας, ἐγὼ ἔχω ιδέας—σκοπούς.»

Καὶ ἀφοῦ ἐγὼ τὴν προσέβλεψα ἐκπληκτος, αὕτη ἐξηκολούθησε: «κυρίως εἰπεῖν αἱ περιστάσεις ὑπ' ἃς ἐγεννήθην καὶ ἡλιώθην μοι εἶνε πολλοὶ στεναί, δύ-

σκοιοι. Επεθύμουν νὰ ἄρχω, νὰ λάβω ἐνεργὸν μέρος ἐν τῇ κινήσει τῆς παγκοσμίου ἱστορίας.»

«Σεῖς; Μία νεαρὰ κόρη;» ἀνέκραξα ἐγώ. «Μία καλλονή, πλασθεῖσα, διὰ νὰ ἐπιβάλῃ τὸν ζυγὸν τῆς ἐπὶ συμπτώματος τοῦ κόσμου τῶν ἀνδρῶν;»

«Διὰ τί ὄχι;» ἀπήντησεν ἡ Ναταλία μετὰ μειδιάματος, ὑπερ ἐλάμπρυνε τὸ ὄφαιόν της πρόσωπον. «Ἡ φιλοδοξία εἶνε πάθος μονιμώτερον τοῦ ἔρωτος.»

«Ἐβδομάδας τινὰς βραδύτερον διηρχόμην κατὰ τύχην ἐσπέραν τινὰ τοῦ εὐγενικοῦ ἐκείνου οἴκου. Ἦδη εἶχεν ἀρχίσῃ τὸ σκότος. Ἐπὶ τῶν ἀνθηρῶν ἐκείνων ἐκτάσεων τῆς πεδιάδος ἦτο ἀκόμη διακεχυμένον τὸ ὥχρον πορφύρου χρῶμα τελευταίων ἐσπερινῶν ἀκτίνων, ἐνῶ συγχρόνως ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ ἐνεφανίζοντο οἱ πρῶτοι ἀστέρες. Εἶχε δὲ οὗτος ἐν ἀόριστον σκοτεινὸν χρῶμα καὶ ἐν τῇ ἐξόχῳ αὐτοῦ γαλήνῃ ὑπενόμιζε τὸν θόλον μητροπολιτι-

κοῦ ναοῦ. Τὸ λυκόφως ἔρριπε μολυβδίνην ὀμίχλην ὡς καπνὸν περὶ τὸ ποικιλόχρουν φύλλωμα τῶν φυλῶν, τῶν περιβαλλουσῶν τὴν αὐλὴν καὶ περὶ τὸ πράσινον δάσος τοῦ κήπου. Ἐν αὕτῃ οὐδεμία φωνὴ ἠκούετο, τὸ πᾶν ἦτο γραφικὸν καὶ συγχρόνως μελαγχολικόν.

Ἐπλησίασα εἰς τὰς κιγκλάδας, ἀπίπτουσα καὶ ἔτρεψα τὸ βλέμμα μου πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς οἰκίας, διὰ νὰ ἴδω ἂν οἱ ἰδιοκτῆται εἶνε ἐντὸς. Πράγματι παρητήρησα φῶτα, τὰ ὑποῖα ἀπὸ τῶν παραθύρων, ἀντανακλάμενα προσέπιπτον ἐπὶ τῆς ψαμμάδους αὐλῆς. Ἀκόμη δὲν οἶχον ἀποφασίσῃ ὀριστικῶς, ἂν πρέπη νὰ εἰσέλθω ἢ μή, ὅτε ἐκ τοῦ κήπου ἠκούσθησαν βήματα καὶ εἶδον ἐνώπιόν μου αἶρνης καὶ ἀπροσδοκῆτως τὸν Ἀντοπόλ καὶ τὴν Ναταλίαν, διευθυνομένους πρὸς τὸν οἶκον. Ἡ Ναταλία ἐφόρει τὴν Ναζαβάικαν της καὶ εἶχε κεκρυμμένας τὰς χεῖράς της εἰς τὰς ἀπαλὰς σισυρωτὰς χειρίδας τῆς.

«Ἀρκεῖ» εἶπεν αὕτη συντόμως.»

«Ἀκόμη μίαν λέξιν, Νατάλια,» ἀπήντησεν ὁ νεαρὸς ἀνὴρ κλείωντὸν δρόμον καὶ ἐμποδίζων αὐτὴν τοῦ νὰ προχωρήσῃ. «Ἀφες νὰ σοι εἰπῶ ἀκόμη μίαν φοράν πόσον ἐμπαθὴς μέχρι παραφροσύνης σὲ ἀγαπᾷ.»

«Ἀλλὰ τὸ γνωρίζω» ἀπήντησεν ἡ κόρη «καὶ σοι πιστεύω, ἀλλὰ τί ἐπιθυμεῖς περισσότερον; Ποσάκις θέλεις ἀκούμῃ νὰ σοι εἰπῶ καθαρά, ὅτι δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἀγαπάμαι, οὔτε ὑπὸ σοῦ, οὔτε ὑπὸ οὐδενὸς ἄλλου. Δὲν θέλω νὰ διέλθω τὴν ζωὴν μου ἐντὸς τῶν στενῶν καὶ τετριμμένων συνηθειῶν τοῦ βίου. Τὸ πνεῦμα μου εἶναι ἐπιδεκτικὸν ὑψηλοτέρας πηΐσεως καὶ ἂν σὺ δὲν δύνασαι νὰ με ἐννοήσῃς τότε παῦσον τοῦλάχιστον ἀπὸ τοῦ νὰ με βασανίζῃς χωρὶς νὰ εἶναι ἀνάγκη. Ἀλλὰ χωρὶς νὰ τὸ θέλω» ἀπήντησεν ἡσυχῶς ἡ Ναταλία.

ἀκολουθεῖ